

Nr 255.

Av herr **Elmgren**, om anordnande av kurser i danska och norska för folkskolans lärare.

Den språkliga samhörighet, som råder mellan svenskar, norrmän och danskar, är en av de gynnsammaste betingelserna för ett på skilda områden vidgat och fördjupat samarbete mellan de nordiska folken. För att bli av verklig betydelse måste emellertid känslan av språkgemenskapens värde vara allmänt utbredd i alla folkskikt i de nordiska länderna och en låt vara elementär kunskap i grannfolkens med vårt eget besläktade språk bli var mans egendom. Detta låter sig ej göra på annat sätt än genom anlitan­de av folkskolan.

Redan nu förekommer i folkskolans sjunde och åttonde klasser i vårt land undervisning i norska och danska. Många lärare, som gärna skulle vilja låta sina elever läsa stycken av danska och norska författare, torde emellertid avhålla sig härifrån därför att de ej tycka sig nog behärska ifrågavarande språk. År 1942 ingav föreningen Norden till Kungl. Maj:t en framställning om utvidgning av undervisningen i nordiska språk i de svenska skolorna. Denna framställning remitterades till 1940 års skolutredning, som väl i sinom tid kan förväntas inkomma med förslag i detta avseende.

Oavsett hur man närmare planerar undervisningen i norska och danska i våra skolor, måste man väl beträffande folkskolan utgå ifrån att denna skolas egna lärare i huvudsak skola sköta ifrågavarande undervisning. För undervisningen i danska och norska i våra svenska folkskolor skulle det vara av det största värde, därest språkkurser i norska och danska för folkskolans lärare kunde komma till stånd. Då sådana kurser synas ägnade att förbereda den utvidgning av folkskolans undervisning i de nordiska grann­ländernas språk, som kan väntas bli föreslagen, böra dessa kurser snarast möj­ligt anordnas i avvaktan på förslag beträffande en närmare utformning av bestämmelserna om berörda undervisning. Det synes naturligt, att sådana språkkurser planeras och anordnas av skolöverstyrelsen och att de infödda norska och danska lektorer, som föreningen Norden till stor del med hjälp av statsbidrag kunnat anställa, härvid ställas till förfogande som lärare vid kurserna.

Med stöd av vad sålunda anförts får undertecknad hemställa,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t ville anhålla, att Kungl. Maj:t måtte låta utreda frågan om och till 1946 års riksdag inkomma med förslag till kurser i danska och norska för folkskolans lärare.

Stockholm den 23 januari 1945.

Bengt Elmgren.